

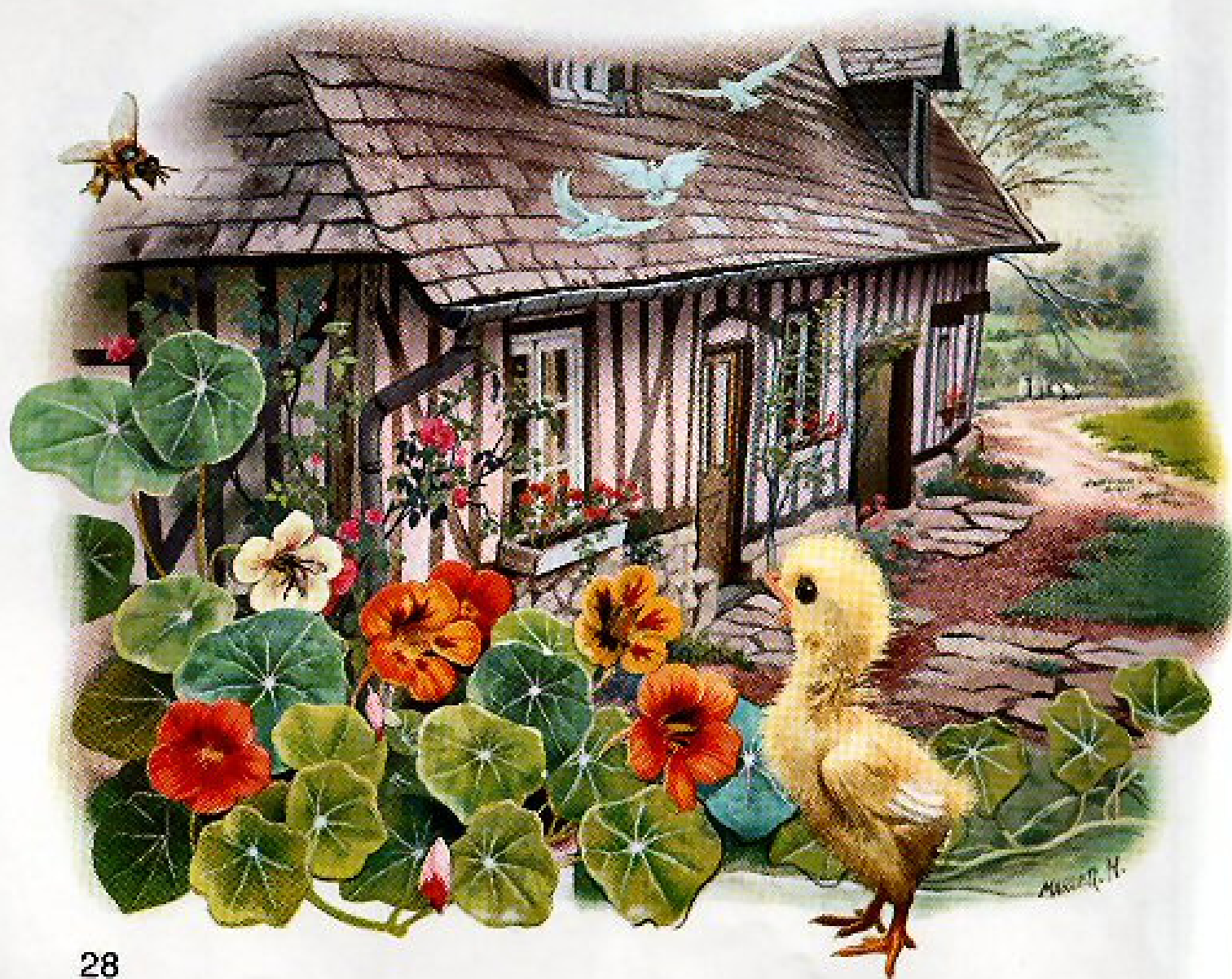
***PIKOLÓ,
A KÍVÁNCISI
KISCSIBE***

- Mit jelent az, hogy kukuriku? – kérdezi Pikoló, a kíváncsi kiscsibe.
- Azt jelenti, hogy reggel van – feleli a kakas.
- Mi az a reggel?
- Öööö... ilyenkor kel föl a nap.
- Miért kel föl a nap?
- Mert véget ért az éjszaka, és a nappal következik!

- Mit csinálsz a virágokban? – kérdezi Pikoló a méhecskét.
- Virágport gyűjtök.
- És aztán?
- Aztán elviszem a kaptárba.
- És aztán?
- Mézet csinállok belőle télire.
- És aztán?
- Kíváncsi kiscsibe, azt akarod, hogy megcsípjelek?... Azt akarod?

Nicsak, egy kis búzaszem!

– Te honnan jössz?

– Eltévedtem. Az udvar másik végén voltam, a mezőn, a verebekkel és a foglyokkal. Jött a gazda és...

– És aztán?

– Nem tudom. A padláson voltam, és a deszkák között leestem.

- Te vagy Mici, a macska? – kérdezi a kíváncsi kiscsibe.
- Igen, én vagyok... Na és?
- Azt szeretném tudni, miért nem a fészkerben kergeted az egeret?
- Micsoda kérdés! És te, te miért nem vagy a baromfiudvarban, tyúkanyó mellett? Vagy miért nem az udvaron csipegeted a rizszemeket?
- Mert látni szeretném, mi van a konyhában.

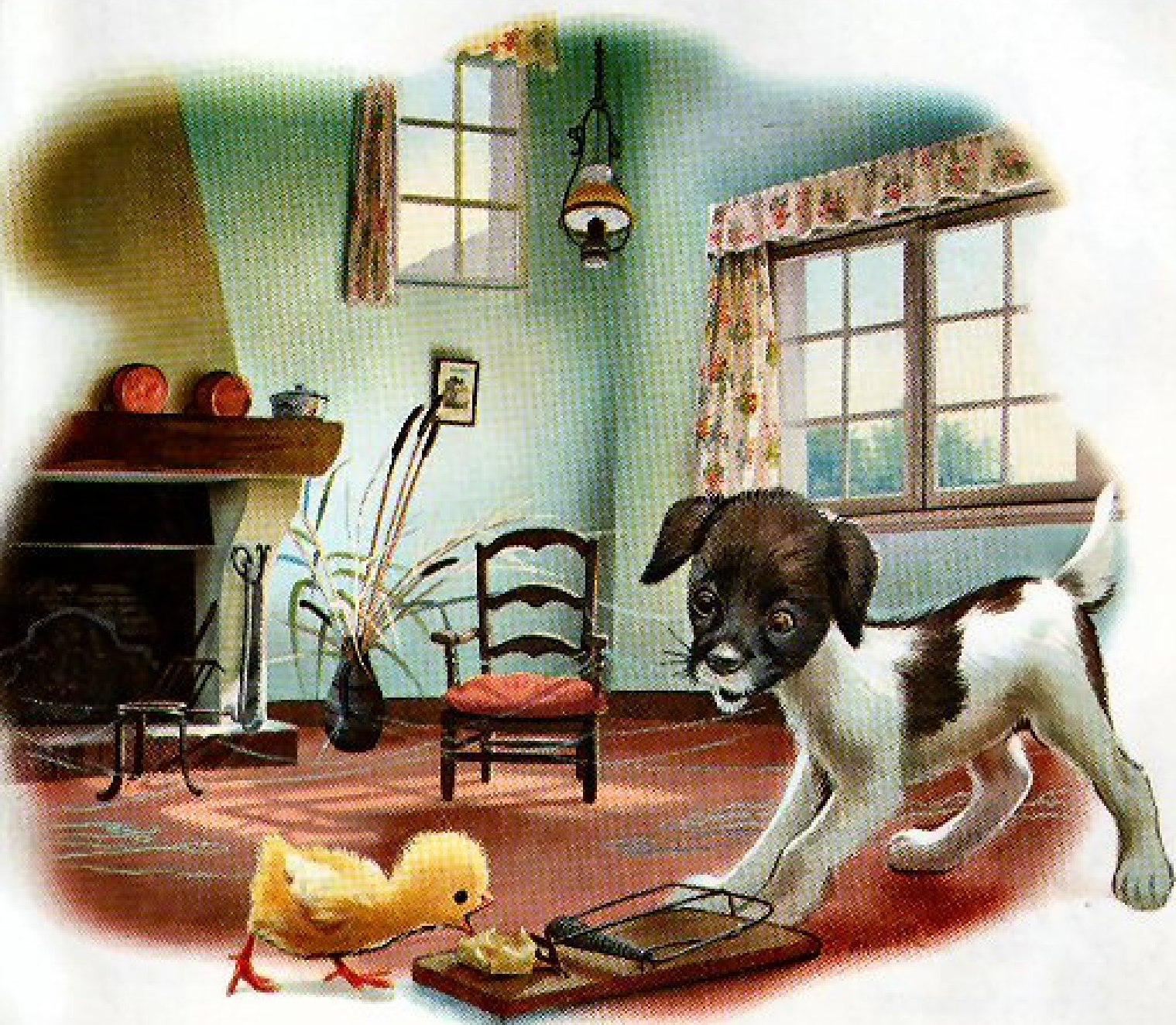
Pikoló betotyog a konyhába.

- Van itt valaki?
- Igen, én. A kiskutya.
- És az, az mi?
- Egy gombolyag fonál.
- És mire szokták használni?
- Játszunk vele...

- ...mehúzod itt, ahol kilóg a vége – magyarázza a kiskutya.
- És aztán?
- Szaladgálsz vele keresztbe-kasul a szobában. Átbújsz az asztal alatt. Körbeszaladsz a szék körül. A gombolyag meg csak gurul, csak gurul.
- Mit jelent az, hogy gurul?
- Azt jelenti, hogy legombolyodik, beakad, összegabalyodik. Minél jobban húzod, annál inkább összegubancolódik.

- Akarod, hogy mutassak mást is? – súgja Pikoló fülébe a kiskutya.
- Igen! Szórakoztató lesz?
- Attól függ... Pszt! Nem szabad zajt csapni. A gazda nem ment meszire... Nézd csak... Egy egérfogó. Itt van egy rugó, ott meg egy kis darab sajt... Vigyázz! Ne nyúlj hozzá!
- Klikk-klakk, az egérfogó máris becsapódott.

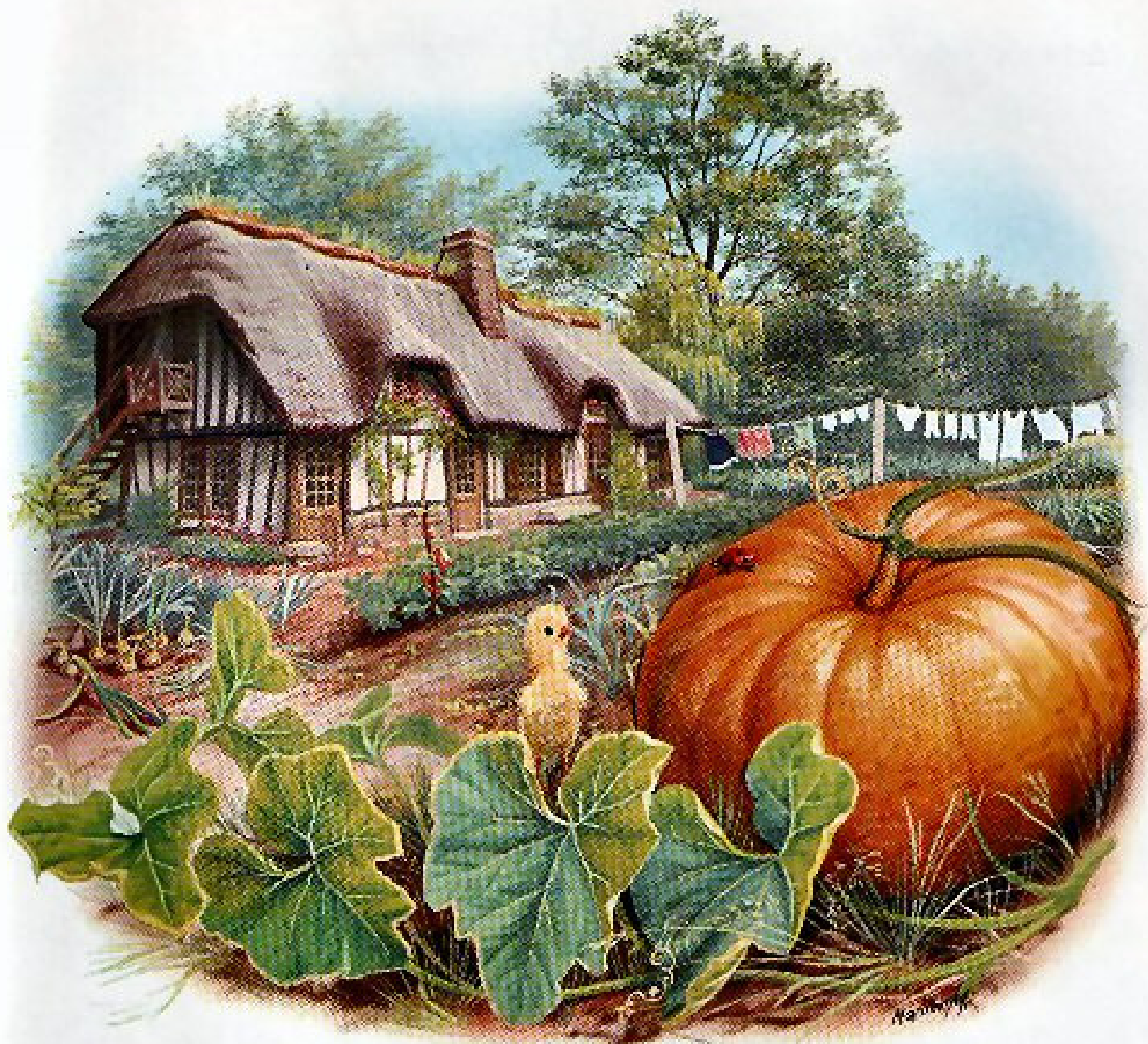
– Segítség, segítség!

Pikoló sebesen száguld végig az udvaron.

– Meneküljünk! – kiabálják a kiskacsák.

– Micsoda lárma! – morognak a pulykák.

– A kiskutya az oka! – nyögi Pikoló. – Azt mondta, hogy mutat nekem egy egérfogót. Pont akkor sikerült elmenekülnöm, amikor becsapódott.

Pikoló szalad, csapkod a szárnyaival, aztán bemenekül a veteményesbe. Ott éppen egy sütőtök érik a napon.

– Ez egy tojás? – kérdezi Pikoló.

– Nem, egy sütőtök – feleli neki a katicabogár.

– Tud járni?

– Nem. Elültetsz egy magot a földbe, aztán az növekszik, növekszik...

Arra jön egy hernyó, s felmászik az egyik levélre.

– Tudsz repülni? – kérdezi Pikoló.

– Nem, de nemsokára tudni fogok.

– Hol vannak a szárnyaid?

– A hátamon.

– Megmutatod?

– Nem hiszed el? Azt akarod, hogy megharagudjak? Majd meglátod, hogy repülni fogok, amikor pillangó leszek. Te meg akkor is csak egy tollas kiscsibe leszel!

– Egy, két, hár... Hoppá!

A szöcske ugrádozik a fűben.

– Miért táncolsz? – kérdezi Pikoló, a kíváncsi kiscsibe.

– Ez a foglalkozásom. Az unokatestvérem köteltáncos volt a király kertjeiben.

– Nem látod, hogy gúnyolódik rajtad? – szól közbe a hangya.

- Hahó, ki van ott?
- Hahó, hahó – ismétli meg a visszhang a locsolókanna alján.
- Ki szólt?
- Szólt, szólt.

Pikoló mélyen előrehajol, hogy megnézze, ki szólította a lukból.

- Vigyázz! Bele fogsz esni – szól rá a szitakötő, miközben meg-
rázza a szárnyait.

És Pikoló máris a kanna fenekén találja magát.

– Segítség, segítség! – kiabál Pikoló.

Épp arra jön Bibi, a kecske. A fejével felborítja a locsolókannát. Még szerencse, hogy nem volt benne víz!

– Mi van a homlokodon? – kérdezi Pikoló, ahogy újra lélegzethez jut.

– Szarvak, hogy megbökdöshessem a kíváncsi kiscsibéket – feleli a kecske, és megmutatja a kis szarvakat.

A kiscsibe az úton lépked. Találkozik egy csigával.

– Hová mész? – kérdezi tőle.

– Elutazom.

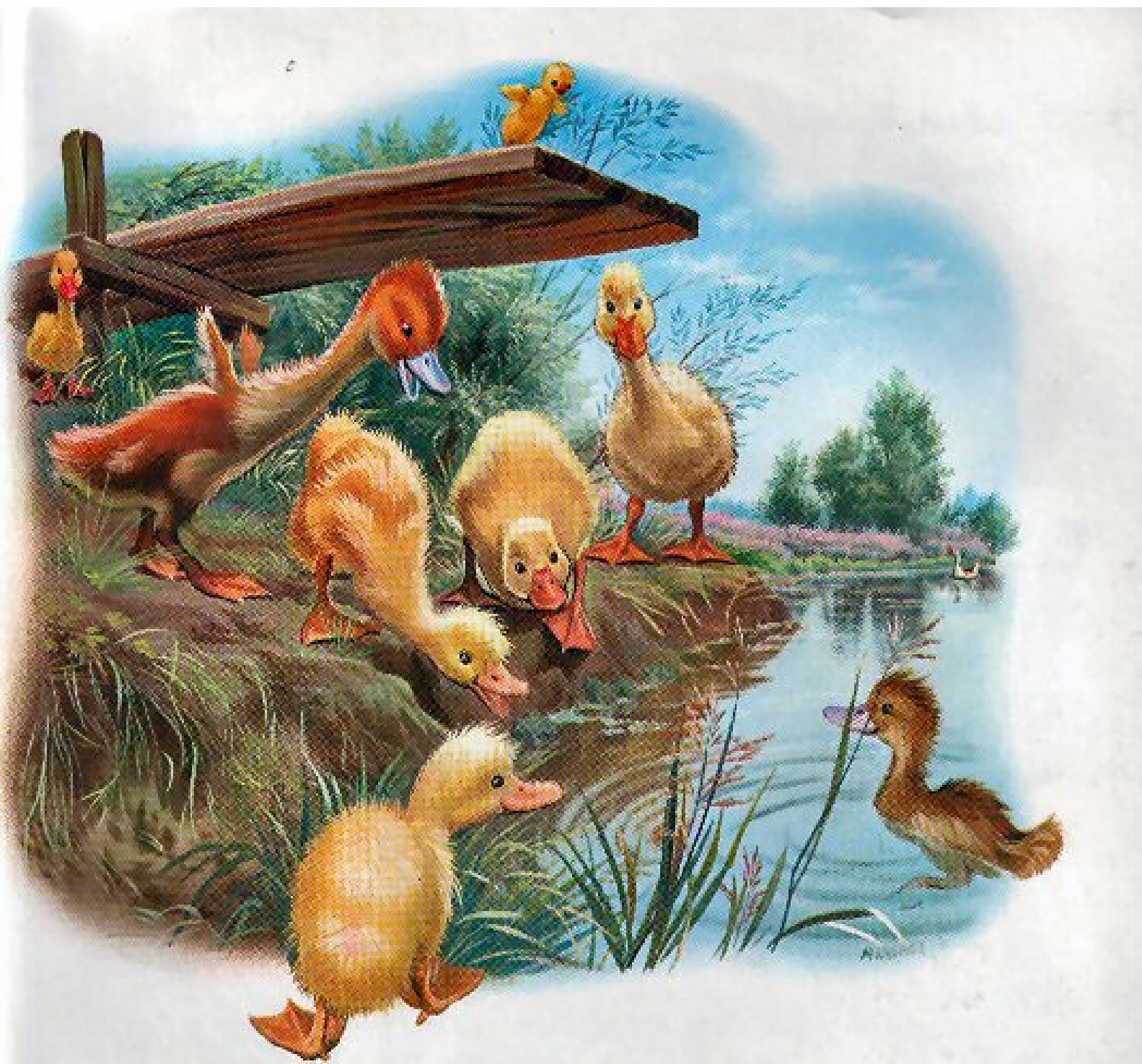
– És mi van a hátadon?

– Hát a csomagjaim.

– Úgy látom, nem nagyon sietsz.

– Egyáltalán nem... Egyébként, isten veled... Vigyázz a kiskacsákkal!

A csigának igaza volt, a kiskacsákkal mindig óvatosnak kell lenni.
Különösen mikor a folyóban fürdenek.

- Pikoló, Pikoló, gyere, nézd meg, mi van a vízben!
- Biztosan egy béka.
- Nem, egy aranyhal.
- Gyere a palló szélére, onnan láthatod.

Kis szellő támad, és puff, Pikoló beleesik a folyóba.

– Gyertek gyorsan! – kiabálnak a kacsák. – A kiscsibe beleesett a vízbe!

Nem messze tőlük pecázik egy kisfiú. Máris odaszalad a hálójával, és kimentti a kiscsibét. A kalapjában viszi vissza a farmra:

– A maguké ez a kiscsibe?

– Igen. Ő Pikoló, a kíváncsi kiscsibe. Már kezdtem aggódni, hol lehet.

Pikoló megszárítkozik a napon, aztán visszatér a baromfiudvarba. És ott, találjátok ki, kivel találkozik? Egy ugyanolyan kiscsibével, mint ő maga.

– Hogy hívnak?

– Pikotának.

– Engem meg Pikolónak. Ha akarod, barátok lehetünk. Gyere, nézzük meg, mi van az udvarban.

A kíváncsi kiscsibe máris újabb kalandok felé indul.

